

Sygn. akt I ACa 502/15

## WYROK

*W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ*

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Władysław Pawlak
Sędziowie:	SSA Teresa Rak (spr.) SSO del. Barbara Baran
Protokolant:	sekr.sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa R. L.

przeciwko A. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 18 grudnia 2014 r. sygn. akt IX GC 43/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2 700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

*Sygn. akt I ACa 502/15*

## UZASADNIENIE

**Strona powodowa** wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 150.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Strona powodowa swoje roszczenie wiązała z obowiązkiem zwrotu ceny przedmiotu leasingu (linii technologicznej do produkcji drewna opałowego), ze względu na odstąpienie przez finansującego od umowy z powodu wad linii.

**Pozwany** wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że oświadczenie o odstąpieniu zostało złożone po roku od wydania linii tj. po wygaśnięciu uprawnień z rękojmi. Wskazał też, że ewentualne usterki wynikały z niewłaściwej eksploatacji linii, a zbywca nie został zawiadomiony o wadach wciągarki, a o wadach kombajnu nie został

zawiadomiony niezwłocznie, co spowodowało, że utracił on uprawnienia z tytułu rękojmi. Podniósł również, że usunął wszystkie usterki jakie wystąpiły, w tym również te spowodowane niewłaściwą eksploatacją, a ostatecznie wymienił na nowe kombajn i wciągarkę pakowarki. Podkreślił również, że wady powołane przez korzystającego dotyczą tylko kombajnu stanowiącego odrębne urządzenie i odstąpienie może być skuteczne co najwyżej w stosunku do samego kombajnu.

**Zaskarżonym wyrokiem** Sąd Okręgowy oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania w kwocie 5400 zł.

### **Rozstrzygnięcie wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny:**

W dniu 3 czerwca 2011 r. pozwany mailowo w nawiązaniu do zapytania powoda przedstawił mu ofertę sprzedaży kombajnu do produkcji drewna kominkowego marki (...) oraz poinformował o możliwości zakupu za niższą cenę podobnego kombajnu marki (...) jako modelu po pokazowego. W dniu 6 lipca 2011r. pozwany zaoferował linię technologiczną do produkcji drewna opałowego marki(...) W dniu 16 sierpnia 2011r. powód zawarł z finansującym umowę leasingu operacyjnego, której przedmiotem była linia technologiczna zaoferowana przez pozwanego składająca się z: automatycznej piłoluparki (...)(nazywanej także kombajnem), hydraulicznego podnośnika do kłód, noża łupiącego, łańcucha tnącego, ramy nośnej beczki do pakowania W.. W wykonaniu umowy finansujący kupił od pozwanego linię za cenę 150.000 zł. W dniu 28 sierpnia 2011r. linia została dostarczona do siedziby powoda. Komisja odbiorowa dokonała odbioru urządzeń i stwierdziła, że urządzenia zostały wykonane prawidłowo, a ich praca nie budzi zastrzeżeń. W dniu 16 września 2011r. w siedzibie powoda nastąpiło naprawienie i ustawienie podnośnika kłód. W dniu 27 września 2011r. pozwany podłączył odpięty kabel sensora wysokości noża i zdiagnozował wadliwość joysticka. W dniu 21 października 2011r. nastąpił montaż zaworu zwrotnego na przenośniku zdawczym, wymiana joysticka i wymiana uszkodzonych elementów podnośnika kłód. Pismem z 26 października 2011r. powód, po wcześniejszym telefonicznym zgłoszeniu, zgłosił awarię głównego elementu linii tj. kombajnu (...) (uszkodzony czujnik zbliżeniowy, uszkodzone łożo popychacza, wypaczony siłownik przenośnika wyładowującego), a także awarię pakowarki W. (zniszczona końcówka ograniczająca nawijanie liny na bęben). Powód wskazał w piśmie, że po telefonicznym ustaleniu z pracownikiem pozwanego M. S. (1) kombajn miał być zabrany w celu naprawy i domagał się dostarczenia zastępczego urządzenia z uwagi na podpisane kontrakty na dostawę drewna kominkowego. W tym samym dniu pozwany podjął decyzję o transporcie maszyny do serwisu w P., co nastąpiło w dniu 29 października 2011r. Pozwany naprawił kombajn i w dniu 19 listopada 2011r. zwrócił go powodowi, który nie podpisał protokołu przekazania z uwagi na konieczność przeprowadzenia testów maszyny. Kolejna nieskuteczna naprawa maszyny została przeprowadzona w dniu 7 grudnia 2011r. w siedzibie powoda, który pismem z 22 grudnia 2011r. skierował do pozwanego ostateczne wezwanie do wymiany wadliwego kombajnu podnosząc szkodę w wysokości 2.527,62 zł za każdy dzień przestoju maszyny. W dniu 5 stycznia 2012r. zbywca zgodził się na wymianę i w dniu 7 lutego 2012r. została dokonana wymiana kombajnu, który został przekazany fińskiemu producentowi celem przeprowadzenia ekspertyzy. W nowej maszynie zastosowano zmiany konstrukcyjne, które miały uwolnić maszynę od wad. Pismem z 9 marca 2012r. powód zażądał od pozwanego zapłaty odszkodowania w wysokości 55.608 zł za przestój maszyny. Pismem z 27 czerwca 2012r. powód zwrócił się do finansującego (kupującego) o odstąpienie od umowy z pozwanym zbywcą z powodu bliżej nieokreślonych wad uniemożliwiających prawidłową i bezpieczną eksploatację oraz braku właściwości technicznych (także nieokreślonych), o których zapewniał zbywca. Pismem z 28 sierpnia 2012r. finansujący wezwał powodowego korzystającego o uzupełnienie wniosku o odstąpienie od umowy o szczegółowe wskazanie wad poparte ekspertyzą rzeczoznawcy. Pismem z 17 września 2012r. korzystający przesłał finansującemu opinię przygotowaną przez specjalistę w oparciu o oględziny przeprowadzone bez zawiadomienia zbywcy. Pismem z 24 września 2012r. finansujący odstąpił od umowy sprzedaży linii technologicznej wzywając pozwanego do jej odbioru i zwrotu ceny 150.000 zł oraz wystawienia faktury korygującej. Pismem z 18 października 2012 r. pozwany uznał odstąpienie za nieskuteczne podnosząc utratę uprawnień z tytułu rękojmi z uwagi na niezawiadomienie o wadzie niezwłocznie po wymianie maszyny w dniu 7 lutego 2012r. Ponadto pozwany podniósł, że ewentualna niesprawność maszyny wynikała z nieprawidłowej eksploatacji (zaniedbanie serwisu, obróbka drewna o zbyt dużych gabarytach). Pismem z 8 listopada 2012r. powód odpowiedział, że wypowiedzenie umowy było skuteczne, a o wadach powiadamiał wielokrotnie. Ponadto

podniósł, że pozwany wprowadził go w błąd, gdyż sprzedając maszynę wiedział o jej wadach i że jest prototypem i nie poinformował o tym powoda. Pismem z 14 stycznia 2013r. bank wezwał powoda o zapłatę kwot wynikających z rozliczenia leasingu w związku z odstąpieniem od umowy ze zbywcą. Powód dokonał zapłaty i rozliczył się z finansującym, który poinformował powoda pismem z 28 stycznia 2013r., że zbywca zakwestionował skuteczność odstąpienia od umowy i nie zwrócił ceny, co jest ryzykiem powoda, i zaproponował cesję wierzytelności o zwrot ceny. W dniu 22 marca 2013r. finansujący i powodowy korzystający zawarli umowę przelewu wierzytelności przysługującej finansującemu wobec zbywcy z tytułu odstąpienia od umowy. Pismem z 26 kwietnia 2013r. powód wezwał pozwanego do zapłaty 150.000 zł tytułem zwrotu ceny sprzedaży.

**Dokonując oceny prawnej** wskazał na wstępie, że nie podziela co do zasady stanowiska pozwanego, który podnosił, że nie doszło do skutecznego odstąpienia od umowy, a to z uwagi na to, że upłynął rok od wydania linii. W ocenie Sądu Okręgowego wymiana rzeczy na nową spowodowała przedłużenie okresu rękojmi. Niezależnie od tego Sąd uznał, że finansujący utracił uprawnienia z rękojmi, gdyż po wymianie kombajnu, co miało miejsce w dniu 7 lutego 2012r. zbywca już nie był zawiadamiany o wadach. Zaznaczył, że jedynym udokumentowanym zgłoszeniem jest wniosek z 27 czerwca 2012r. do finansującego o rozwiązanie umowy, o którym zbywca nie został zawiadomiony. Zaznaczył przy tym, że wniosek ten nie wskazywał żadnych konkretnych wad, które zostały wskazane dopiero w opinii dołączonej do pisma z 17 września 2012r. skierowanym także wyłącznie do finansującego. Zbywca został zawiadomiony o wadach dopiero wraz z odstąpieniem od umowy z 24 września 2012r. Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, odwołując się s treści art. 563 k.c.( w brzmieniu obowiązującym przed 25 grudnia 2014r.), że odstąpienie było nieskuteczne, tym samym stronie powodowej nie przysługiwała wierzytelność o zwrot ceny. Zaznaczył, że obowiązkiem korzystającego było zawiadomienie zbywcy o wadach niezwłocznie po ich ujawnieniu się, co jak twierdzi korzystający miało miejsce przed 9 marca 2012r. W ocenie Sądu Okręgowego istnieje prawdopodobieństwo, że dopiero w czerwcu 2012r. doszło do poważniejszej awarii kombajnu, co wiązało się z żądaniem korzystającego skierowanym do finansującego odstąpienia od umowy.

O kosztach postępowania rozstrzygnął Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz strony powodowej zwrot kosztów zastępstwa wysokości 1,5 krotności stawki minimalnej.

**Apelację** od wyroku złożył powód i zaskarżając go w całości wniósł o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesy z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

Zarzucił mu:

I. sprzeczność ustaleń Sądu I-ej Instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, tj. naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a to naruszenie art. 233 § 1 kodeksu postępowania cywilnego, skutkiem czego wbrew zgromadzonym dowodom - Sąd I Instancji przyjął, iż:

1) materiał dowodowy zgromadzony w sprawie jednoznacznie przesądził o tym, iż nie doszło do zgłoszenia wad zakupionej przez powoda linii technologicznej po wymianie maszyny na nową w dniu 07.02.2012r. a przed żądaniem odstąpienia od umowy pismem powoda do leasingodawcy z dnia 27.06.2012r.;

2) przesyłka z dnia 09.03.2012r. zawierała wyłącznie jedno pismo powoda kierowane do pozwanego - żądanie odszkodowania (tj. ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty), a nie jak wskazywał powód - także pismo zawiadamiające pozwanego o wadach, które wystąpiły w wymienionej przez pozwanego w dniu 07.02.2012r. maszynie;

3) nie doszło do telefonicznych zgłoszeń awarii urządzeń wchodzących w skład zakupionej przez powoda linii technologicznej, wbrew zeznaniom świadków oraz powoda, wskazujących, iż takie zgłoszenia miały miejsce, a także wbrew zeznaniom świadków i stron, wskazujących, iż taki tryb zgłaszania wad był przyjęty i przez obie strony akceptowany;

4) pozwany nie wprowadził powoda w błąd co do właściwości dostarczonej powodowi w związku z umową leasingu linii technologicznej, nie odnosząc się do zarzutu powoda co do prototypowego charakteru sprzedanego urządzenia, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym pismo pozwanego z dnia 18.10.2012r. skierowane do Finansującego (a stanowiące załącznik nr 29 do pozwu) jednoznacznie wskazuje, iż pozwany sprzedał powodowi urządzenie prototypowe, o czym nie informował powoda (zatajając tę okoliczność) na etapie ofertowania i sprzedaży urządzenia, a ponadto -wbrew zgromadzonym dowodom Sąd I-ej instancji przyjął również, iż pozwany nie wprowadził powoda w błąd co do właściwości urządzenia linii technologicznej dostarczonego w lutym 2012r., podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż dostarczone w lutym 2012 urządzenie było jedynie poprawioną (ulepszoną zważywszy na wcześniej zgłaszane przez powoda reklamacje do pierwotnego urządzenia) wersją prototypu, które to urządzenie nadal de facto było w fazie testów, modyfikacji i nie stanowiło urządzenia produkowanego seryjnie,

5) dostarczenie linii technologicznej do siedziby powoda nastąpiło w dniu 28 sierpnia 2011r, podczas gdy z treści protokołu przekazania linii stanowiącego załącznik nr 7 do pozwu wynika jednoznacznie, iż miało to miejsce w dniu 26 sierpnia 2011,

6) pozwanego łączył ze świadkiem H. J. układ zależności, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na takie ustalenia, pomijając fakt, iż współpraca handlowa pomiędzy powodem a firmą w której funkcję Prezesa Zarządu pełni H. J. - nie miała wpływu na obiektywizm zeznań świadka, które nie zostały podważone w toku postępowania;

7) wniosek powoda do finansującego z dnia 27 czerwca 2012r o odstąpienie od

umowy nie wskazywał żadnych konkretnych wad, podczas gdy we wniosku tym jednoznacznie wymieniono wady, a to: nieprawidłowa praca wyłącznika awaryjnego, - samoczynne wyłączanie się w trybie pracy non-stop, problemy z ponownym uruchomieniem maszyny po jej samoczynnym wyłączeniu, wygięcie siłownika transportera wyładującego, wystąpiło uszkodzenie mocowania prowadnicy piły, występowanie blokowania się popychacza, zużycie przekładni zębatej do podnoszenia masztu, nieprawidłowości w pracy wciągarki, zagrożenie dla zdrowia i życia pracowników z powodu istniejących wad w wymienionym urządzeniu - zał. nr 25 do pozwu,

8) wiarygodne, spójne i logiczne są zeznania pracownika pozwanego - M. S. (2), złożone na rozprawie w dniu 16.09.2014r., w szczególności, iż:

- pozwany nie sprzedaje urządzeń, których nie sprawdzi (00:33:18);
- sprzedany powodowi kombajn (...) nie był urządzeniem prototypowym;
- w ofercie pozwanego dalej występuje kombajn (...) mimo iż „chwilowo” nie ma jej na stronie internetowej pozwanego, która aktualnie jest w przebudowie;
- jakiś czas temu maszyna ta była oferowana przez niego potencjalnemu nabywcy;

podczas, gdy pismo pozwanego do Finansującego z dnia 18.10.2012r. jednoznacznie wskazuje na dostawę powodowi w ramach umowy leasingu prototypu, dowody złożone na rozprawie w dniu 18.12.2014r. jednoznacznie wskazują, iż wśród oferowanych przez pozwanego produktów na jego stronie internetowej, brak jest kombajnu (...) w ofercie pozwanego, a nadto, iż urządzenia te nie są już produkowane przez producenta; ponadto urządzenie dostarczone w lutym 2012r zawierało modyfikacje i ulepszenia sugerowane przez powoda, co pozwala uznać, iż skoro pierwsza maszyna była prototypem, to maszyna dostarczona po upływie 47 dni po odebraniu prototypu, zważywszy na wymogi związane z realizacją nowego produktu, procedurą certyfikacji nie mogła być wyrobem seryjnym, a jedynie modyfikacją prototypu,

9) wiarygodne, spójne i logiczne są wyjaśnienia pozwanego - A. S., złożone na rozprawie w dniu 18.12.2014r., w szczególności, iż:

- maszyna (...) jest w dalszym ciągu w ofercie pozwanego (00:58:19);
- maszyna (...) ok. 2 miesiące wcześniej była oferowana na stronie internetowej pozwanego;

- podczas, gdy pismo pozwanego do Finansującego z dnia 18.10.2012r. jednoznacznie wskazuje na dostawę powodowi w ramach umowy leasingu prototypu, dowody złożone na rozprawie w dniu 18.12.2014r. jednoznacznie wskazują iż wśród oferowanych przez pozwanego produktów na jego stronie internetowej, brak jest kombajnu (...) w ofercie pozwanego, a nadto, urządzenia te nie są już produkowane przez producenta; ponadto urządzenie dostarczone w lutym 2012r zawierało modyfikacje i ulepszenia sugerowane przez powoda, co pozwala uznać, iż skoro pierwsza maszyna była prototypem, to maszyna dostarczona po upływie 47 dni po odebraniu prototypu, zważywszy na wymogi związane z realizacją nowego produktu, procedurą certyfikacji nie mogła być wyrobem seryjnym, a jedynie modyfikacją prototypu, iż urządzenia te nie są już produkowane przez producenta;

- maszyną która została dostarczona powodowi mogła osiągać założone parametry; choć zeznania świadków S., J., powoda L., a także opinia rzeczoznawcy jednoznacznie potwierdzały brak możliwości osiągnięcia wydajności zapewnianej przez pozwanego;

II. przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie, iż materiał dowodowy zgromadzony w sprawie jednoznacznie przesądził o tym, iż:

1) nie doszło do zgłoszenia wad zakupionej przez powoda linii technologicznej po wymianie maszyny na nową w dniu 07.02.2012r. a przed żądaniem odstąpienia od umowy pismem powoda do leasingodawcy z dnia 27.06.2012r., wbrew treści pisma z 9.03.2012r oraz zeznaniom świadka S. i J., a także powoda;

2) materiał dowodowy zgromadzony w sprawie jednoznacznie przesądził o tym, iż pozwany dowiedział się o wadach rzeczy sprzedanej dopiero oświadczeniem o odstąpieniu od umowy z dnia 24.09.2012r., wbrew treści pisma z 09.03.2012r i zeznaniom świadka J., S. oraz powoda,

3) przesyłka z dnia 09.03.2012r. zawierała wyłącznie jedno pismo powoda kierowane do pozwanego - żądanie odszkodowania (tj. ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty), a nie jak wskazywał powód - także pismo zawiadamiające pozwanego o wadach, które wystąpiły w wymienionej przez pozwanego w dniu 07.02.2012r. maszynie; choć przeczy temu dowód z treści e- maila z 13.03.2012r - przedłożony przy niniejszej apelacji oraz zeznania świadka J. i powoda,

4) pozwany (choć gdyby przyjąć co Sąd I-ej instancji przez sformułowanie to próbował wywieść winno być powód) — jest w istocie pracownikiem świadka H. J. lub jego firmy, zarejestrował działalność w celu zmniejszenia obciążeń publicznoprawnych, a zatem wynik sprawy bezpośrednio dotyczy interesu świadka, przez co jego zeznania - mimo, iż były one logiczne i spójne - nie zostały wzięte przez Sąd I-ej Instancji pod uwagę, choć tego typu ustalenie nie znajduje uzasadnienia w materiale dowodowym, a jakkolwiek układ zależności personalnej sam w sobie, bez konkretnych zarzutów nie może przesądzać o braku wiarygodności świadka; natomiast przyjęcie układu zależności jako jedynego kryterium braku wiarygodności winno skutkować również odmową wiarygodności świadka strony pozwanej - M. S.,

5) niewiarygodne jest aby „pozwany” (należy jednocześnie wskazać, iż w uzasadnieniu - str. 5 akapit 2 zd. 1 - wyroku w powoływanych niżej zakresie Sąd I instancji błędnie wskazał, iż to pozwany a nie powód, wysłał dwa pisma w jednej przesyłce) powód sporządził jednocześnie dwa odrębne pisma, opatrzone tą samą datą z których żadne nie nawiązuje do drugiego i wysłał je jedną przesyłką; choć przedłożony w niniejszym postępowaniu dowód w postaci korespondencji e- mail z 13.03.2012r. potwierdza okoliczność wskazywaną przez powoda, a nadto na okoliczność tę zeznawał logicznie i zbornie świadek J.;

6) nie doszło do telefonicznych zgłoszeń awarii urządzeń wchodzących w skład zakupionej przez powoda linii technologicznej, wbrew zeznaniom świadków oraz powoda wskazujących na dokonanie takich zgłoszeń, jak również wbrew zeznaniom świadków i stron, wskazujących, iż taki tryb był przyjęty i przez obie strony akceptowany;

7) pozwany nie wprowadził powoda w błąd co do właściwości sprzedanej powodowi linii technologicznej, gdyż Sąd I-ej Instancji nie odniósł się do zarzutu powoda co do prototypowego charakteru sprzedanego urządzenia, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym pismo pozwanego z dnia 18.10.2012r. skierowane do Finansującego (a stanowiące załącznik nr 29 do pozwu) jednoznacznie wskazuje, iż pozwany sprzedał powodowi urządzenie prototypowe o czym nie informował powoda (zatajając tę okoliczność) na etapie ofertowania i sprzedaży urządzenia, a nadto urządzenie dostarczone w lutym 2012r zawierało modyfikacje i ulepszenia sugerowane przez powoda, co pozwala uznać, iż skoro pierwsza maszyna była prototypem, to maszyna dostarczona po upływie 47 dni po odebraniu prototypu, zważywszy na wymogi związane z realizacją nowego produktu, procedurą certyfikacji nie mogła być wyrobem seryjnym, a jedynie modyfikacją prototypu, który nie wszedł do seryjnej produkcji, gdyż nie jest w ofercie Producenta,

8) świadek J. S. „miał zapewne na myśli” wniosek do finansującego o odstąpienie od umowy, zeznając o dokonywanych reklamacjach urządzeń wchodzących w skład linii technologicznej do produkcji drewna opałowego, podczas gdy, w razie wątpliwości w przedmiocie złożonych zeznań, Sąd I-ej Instancji powinien uzupełniająco tego świadka przesłuchać, nie zaś bezpodstawnie zakładać co świadek miał na myśli, skoro Sąd nie dysponuje narzędziami do badania myśli świadków,

9) wiarygodne, spójne i logiczne są zeznania pracownika pozwanego - M. S. (2), złożone na rozprawie w dniu 16.09.2014r., w szczególności, iż:

- pozwany nie sprzedaje urządzeń, których nie sprawdzi (00:33:18);
- sprzedany powodowi kombajn (...) nie był urządzeniem prototypowym;
- w ofercie pozwanego dalej jest kombajn (...) mimo iż „chwilowo” nie ma jej na stronie internetowej pozwanego, która aktualnie jest w przebudowie;
- jakiś czas temu maszyna ta była oferowana potencjalnemu nabywcy; podczas, gdy pismo pozwanego do Finansującego z dnia 18.10.2012r. jednoznacznie wskazuje na dostawę powodowi w ramach umowy leasingu prototypu, dowody złożone na rozprawie w dniu 18.12.2014r. jednoznacznie wskazują, iż wśród oferowanych przez pozwanego produktów na jego stronie internetowej, brak jest kombajnu (...) w ofercie pozwanego, a nadto, iż urządzenia te nie są już produkowane przez producenta;

10) wiarygodne, spójne i logiczne są wyjaśnienia pozwanego - A. S., złożone na rozprawie w dniu 18.12.2014r., w szczególności, iż:

- maszyna (...) jest w dalszym ciągu w ofercie pozwanego (00:58:19);
- maszyna (...) ok. 2 miesiące wcześniej była oferowana na stronie internetowej pozwanego;
- maszyna, która została dostarczona powodowi mogła osiągać założone parametry;

podczas, gdy pismo pozwanego do Finansującego z dnia 18.10.2012r. jednoznacznie wskazuje na dostawę powodowi w ramach umowy leasingu prototypu, także dowody złożone na rozprawie w dniu 18.12.2014r. jednoznacznie wskazują, iż wśród oferowanych przez pozwanego produktów na jego stronie internetowej, brak jest kombajnu (...) w ofercie pozwanego, a nadto, iż urządzenia te nie są już produkowane przez producenta;

- maszyna, która została dostarczona powodowi mogła osiągać założone parametry, choć zeznania świadków S., J., powoda L., a także opinia rzeczoznawcy jednoznacznie potwierdzały brak możliwości osiągnięcia wydajności zapewnianej przez pozwanego;

III .naruszenie art. 227 i 241 kodeksu postępowania cywilnego, poprzez przyjęcie przez Sąd I instancji za fakt udowodniony, iż świadek S. pamiętający reklamację z czerwca 2012r., „zapewne miał na myśli wniosek do finansującego o odstąpienie od umowy”, co w efekcie powoduje poczynienie przez Sąd I-ej Instancji ustaleń na podstawie domysłów tegoż Sądu, a nie stwierżeń świadka; żywiąc wątpliwości w tym zakresie Sąd I Instancji mógł stosownie do art. 241 k.p.c. zarządzić powtórzenie lub uzupełnienie materiału dowodowego w tym zakresie;

IV. naruszenie art. 328 § 2 kodeksu postępowania cywilnego, poprzez jego niezastosowanie wyrażające się brakiem określenia przyczyn dla których dowodom dopuszczonym w sprawie, Sąd I Instancji odmówił mocy dowodowej, pomijając w swym uzasadnieniu odniesienia się do dowodów w postaci:

- pisma pełnomocnika pozwanego z dnia 18.10.2012r w którym potwierdza prototypowy charakter reklamowanej maszyny - zał. nr 29 do pozwu,

- braku odniesienia się do opinii o stanie maszyny sporządzonej przez rzeczoznawcę wyceny maszyn i urządzeń technicznych inż. R. G., w sytuacji, gdy pozwany nie wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego - zał. nr 21 do pozwu,

- brakiem odniesienia się do dowodów dopuszczonych przez Sąd na rozprawie w dniu 18 grudnia 2014r w postaci:

- wydruków w ujęciu chronologicznym od dnia 29.09.2014r. do dnia 17.12.2014r. ze strony internetowej pozwanego obejmujących ofertę pozwanego w zakresie „urządzeń ogrodowych”, w której to grupie pozwany umieścił kombajny do produkcji drewna opałowego,

- wydruku ze strony producenta - R. O., obejmującego oferowane przez niego modele automatycznych piło-łuparek (tzw. kombajnów)(...),

- oraz wiadomości e-mail z dnia 15.12.2014r. otrzymanej od pracownika - specjalisty ds. sprzedaży eksportowej - producenta reklamowanego urządzenia - R. O., na potwierdzenie tezy, iż urządzenie to wbrew zeznaniom świadka S. i pozwanego, nie jest oferowane do sprzedaży i nie znajduje się w aktualnej ofercie pozwanego, co dodatkowo wzmacnia zarzut powoda o prototypowym charakterze urządzenia,

- brak odniesienia się do dowodu w postaci pisma (...) system Ł. B. (do którego po otrzymaniu informacji telefonicznej o wadzie pozwany skierował powoda) z dnia 17.07.2013r., w którym to piśmie zawarte są informacje odnośnie reklamacji wystosowanej do w dniu 1.05.2012r. odnoszącej się do pakowarki - będącej częścią linii technologicznej - zał. nr (...) do sprzeciwu,

V. naruszenie art. 564 kodeksu cywilnego, poprzez jego niezastosowanie, skutkiem czego Sąd I-ej Instancji przyjmując, iż powód nie zachował terminów do zawiadomienia pozwanego (sprzedawcy) o wadzie, nie wziął pod uwagę okoliczności, iż utrata uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy sprzedanej nie nastąpiła mimo niezachowania terminu do zawiadomienia sprzedawcy o wadach, z uwagi na fakt, iż pozwany (sprzedawca) zapewnił kupującego, że wady rzeczy sprzedanej nie istnieją,

VI. naruszenie art. 556 kodeksu cywilnego w związku z art. 560 i 564 kodeksu cywilnego, a to pominięcie przez Sąd I instancji okoliczności, iż utrata uprawnień z tyt. rękojmi za wady fizyczne rzeczy nie następuje mimo niezachowania terminów do zawiadomienia sprzedawcy o wadach, jeżeli sprzedawca wadę podstępnie zataił ( brak zawiadomienia, iż urządzenie jest prototypem), a nadto zapewnił kupującego, iż wady nie istnieją podczas gdy zarówno pierwsze urządzenie jak i drugie wymienione w ramach rękojmi, nie osiągnęło wydajności o jakiej Sprzedawca zapewniał -

osiągając wydajność na poziomie 7-10% wydajności deklarowanej, a zatem zmniejszające użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony.

**Odpowiedź** na apelację złożył pozwany wnosząc o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

**Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:**

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Pomimo obszerności podniesionych zarzutów dotyczących błędów w ramach ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, nie zasługiwały one na uwzględnienie, a Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne, które legły u podstaw rozstrzygnięcia i przyjmuje je za własne.

Na wstępie jeszcze przed przystąpieniem do oceny zarzutów błędów w ustaleniach faktycznych, należy zaznaczyć, że nie mógł odnieść skutku podniesiony przez powoda zarzut naruszenia art. 328 §2 k.p.c. Jakkolwiek uzasadnienie Sądu Okręgowego nie odnosi się do wszystkich dowodów zgłoszonych przez strony, to pozwala na odtworzenie toku rozumowania Sądu oraz przyczyn, dla których dowodom jednej ze stron dał wiarę, zaś pozostałym odmówił wiarygodności. Sąd w sposób umożliwiający kontrolę instancyjną wskazał również, co stało u podstaw rozstrzygnięcia.

Podniesione przez powoda zarzuty w większości oparte są na odmiennej ocenie przeprowadzonych w sprawie dowodów, gdy tymczasem podstawę sformułowanych w oparciu o treść art. 233 k.p.c. zarzutów mogą stanowić argumenty sprowadzające się do oceny materiału dowodowego dokonanej sprzecznie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Każda subiektywna ocena dokonywana przez stronę w warunkach rozbieżnych twierdzeń i dowodów, uwzględnia dążenie do narzucenia sądowi orzekającemu własnych ocen, korzystnych dla prezentowanego w procesie stanowiska i oczekiwanej treści rozstrzygnięcia i jako taka nie może stanowić wyłącznej podstawy wiążących ustaleń sądu. Zasadą orzekania jest bowiem zachowanie samodzielności i niezależności sadu meriti w ustaleniu i wyciągnięciu wniosków istotnych z punktu widzenia prawa materialnego, a tej Sąd Okręgowy nie przekroczył. W sytuacji, gdy w sprawie istnieją dwie grupy przeciwstawnych dowodów co do faktów istotnych dla rozstrzygnięcia, a tak było w tym przypadku, ustalenia faktyczne stanowiące podstawę rozstrzygnięcia z konieczności muszą pozostawać w sprzeczności z jedną z nich, co jednakże nie uzasadnia samo przez się, zarzutu błędnych ustaleń, jeżeli ustalenia sądu są identyczne z częścią zebranego materiału, a sąd w sposób prawidłowy wyjaśnił dlaczego nie uwzględnił pozostałego materiału, nie uznał zaistnienia podnoszonego przez jedną ze stron faktu. W granicach swobodnej oceny sąd ma prawo eliminować niektóre dowody i jeżeli czyni to zgodnie z zasadami art. 233 k.p.c. to nie dopuszcza się uchybienia. Treść uzasadnienia przedmiotowego orzeczenia, nie jest obszerna i zawiera pewne nieścisłości i błędy, które nie wpływają jednak na zasadność wywiedzionego przez stronę powodową środka zaskarżenia. Kluczowe dla orzeczenia ustalenia dotyczące tego, czy usterki, które były podstawą dla odstąpienia od umowy były przez powoda zgłaszane zostały poczynione prawidłowo i znajdują oparcie w materiale dowodowym, a próba przeniesienia ciężaru ustaleń na dowody przedstawione przez powoda nie mogła odnieść skutku. Zaznaczenia wymaga, że rozbieżne stanowiska stron w tym zakresie poparte były w toku postępowania dowodami ze świadków. Sąd dając wiarę jednej grupie dowodów zmuszony był przyjąć jako niewiarygodne twierdzenia drugiej strony. W szczególności zatem zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego było ustalenie dotyczące tego, że po dostarczeniu nowej maszyny brak było skutecznego zgłoszenia usterek przez powoda. Rzeczą powoda było wykazanie w toku niniejszego postępowania, że dochował wymogu ustawowego określonego w art. 563 k.c. i poinformował pozwanego o wadach, jakie wystąpiły w dostarczonej na nowo linii. Sąd Apelacyjny nie podziela przy tym stanowiska powoda, że koperta, która zawierała żądanie zapłaty kary umownej zawierała również drugie pismo reklamujące nowo dostarczone urządzenie. Za stanowiskiem Sądu przemawiał całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, który wersję przedstawioną przez powoda czynił niewiarygodną. Należy zauważyć, że zgłoszenia w zakresie okresu poprzedzającego wymianę urządzenia były poparte stosownymi dowodami w postaci korespondencji między stronami. Podobnych dowodów powód nie zaoferował w zakresie dotyczącym późniejszego okresu, gdy tymczasem należyta staranność podmiotu dbającego o własne interesy wymagałaby zachowania potwierdzenia takiej okoliczności. Co więcej treść jego korespondencji z finansującym nie potwierdza tego, że zgłaszał on przed skierowaniem pisma do finansującego



wystąpienie tych wad, a pierwszym pismem, w którym finansujący informował pozwanego o wadach było pismo z dnia 24.09.2012r. zawierające oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Co więcej dopiero w odpowiedzi na stanowisko pozwanego zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany starał się przy pomocy dowodów osobowych powyższą okoliczność wykazać. Zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego jest ustalenie oparte na założeniu, że zgłoszenia takie winny skutkować pozostawieniem chociażby śladu korespondencji potwierdzającej taki stan rzeczy, w szczególności w sytuacji gdy taka była dotychczasowa praktyka w komunikacji między stronami. Tymczasem na etapie postępowania przed Sądem I instancji powód takich dowodów nie zaferował. Sam fakt, że w ramach dotychczasowej współpracy strony kontaktowały się również telefonicznie nie podważa ustalenia, co do tego, że nie doszło do skutecznego zgłoszenia wad uzasadniających odstąpienie od umowy po wymianie urządzenia na nowe, skoro w ramach dotychczasowej praktyki strony takich zgłoszeń dokonywały również mailowo lub pisemnie, a telefonicznie jedynie ustalały szczegóły. Próba uzupełnienia postępowania dowodowego w tym zakresie, na etapie postępowania przed Sądem Apelacyjnym, również nie przyniosła skutku, bowiem powód w żaden sposób nie wykazał, iż nie miał możliwości przedłożenia dowodu z korespondencji mailowej na wcześniejszym etapie. Skoro bowiem swoje stanowisko w tym zakresie opierał na twierdzeniu o rzekomej awarii sprzętu komputerowego, który uniemożliwiał uzyskanie tego dowodu, to winien tą okoliczność poprzeć stosownymi dowodami. Jedynie na marginesie zatem należy wskazać, że dołączony na etapie postępowania apelacyjnego dowód w postaci maila od strony pozwanej do powoda z dnia 13.03.2012r. zawierającego kartę zlecenia naprawy, wobec braku potwierdzenia późniejszego jej wypełnienia i nadania, potwierdza stanowisko pozwanego, że nie doszło do skutecznego zgłoszenia wad pozwanemu, w szczególności nie pozwala na ocenę jaki był charakter tych wad oraz czy uprawniały one do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Zaznaczenia w tym miejscu również wymaga, że dla skutecznego odstąpienia od umowy wymagane było zgłoszenie wad zbywcy i skutku takiego nie mogło odnieść ich zgłoszenie jakie miało miejsce w czerwcu 2012r. finansującemu, czy zgłoszenie wady urządzenia pakującego drewno jego producentowi, który nie był stroną stosunku łączącego strony. Nie mogły również odnieść skutku jego argumenty o braku uwzględnienia w ramach okoliczności faktycznych twierdzenia o tym, że zakupiona linia produkcyjna była prototypem. Po pierwsze wskazać należy, że przedmiot niniejszego postępowania odnosi się przede wszystkim do urządzenia nowego, które zostało dostarczone powodowi w lutym 2012r. na skutek uwzględnienia reklamacji. Sąd Okręgowy ustalił przy tym prawidłowo, że przedmiotem sprzedaży był produkt dopuszczony do sprzedaży (jakkolwiek nowatorski na rynku polskim), którego cena była bardziej atrakcyjna z uwagi na to, że miał być on użyty do pokazu, co również wiązało się z udzieleniem powodowi znaczącego rabatu. Stąd również zapewne wynikała postawa pozwanego, którego na pierwszym etapie starał się usuwać wszelkie wady urządzenia jakie wystąpiły, nie bacząc na przyczynę. Aktualne twierdzenia powoda odnośnie zatajenia informacji na temat wad tego produktu i jego cech (w tym informacji o tym, że produkt ten był prototypem), nie uwzględniają tego, że powód jeszcze przed dokonaniem zakupu dysponował wszelką dokumentacją techniczną, a sprzedane urządzenia zostały powodowi zaferowane obok innych urządzeń podobnego typu. Nie uwzględnia apelujący również tego, że pierwotnie dostarczony produkt został następnie zastąpiony nowym kombajnem, w którym zastosowano ulepszone rozwiązania techniczne. Powód miał przy tym pełną świadomość, że dokonuje zakupu maszyny, która będzie uczestniczyć w pokazie i miał dodatkowo możliwości obserwowania pracy tej maszyny w trakcie pracy i na tą chwilę nie miał zastrzeżeń, co do cech tego produktu, który nie był w tym czasie rozpowszechniony na rynku polskim. Co więcej na etapie wezwania z dnia 22.12.2011r. nie kwestionował użyteczności zastosowanych w tym urządzeniu rozwiązań, domagając się jedynie wymiany na nowy wolny od wad. Tym samym nie sposób było przyjąć za skarżącym, że urządzenie to jako prototypowe od początku nie posiadało cech, o jakich zapewniał sprzedawca, tym bardziej w sytuacji, gdy urządzenie to zostało wymienione na drugie zawierające ulepszone i uwzględniające uwagi powoda rozwiązania techniczne. Nie mogła też powieść się próba podważenia ustaleń Sądu Okręgowego z odwołaniem się do prywatnej opinii rzeczoznawcy, w szczególności twierdzenia w niej zawarte dotyczące wydajności maszyny ustalonej w tej opinii na poziomi 7-10 %. Apelujący pomija zupełnie kwestię tego, że opinia ta została sporządzona na prywatne zlecenie powoda, a wydajność w niej określona odnosi się do okresu testowego tj. od dnia 10.09.2012r do 13.09.2012r. (k. 43 i n. opinii). Tym samym trudno w oparciu o nią formułować twierdzenie o istniejących na chwilę dostarczenia nowego urządzenia ukrytych przez zbywcę wadach urządzenia, o których zbywca nie zawiadomił powoda, w szczególności ukrycia informacji o prototypowym charakterze maszyny, oraz braku posiadania przez nią cech o których zapewniał sprzedający.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy, nie odniosły również skutku zarzuty naruszenia prawa procesowego to art. 227 i 241 k.p.c., które odnoszą się do sposobu prowadzenia postępowania dowodowego i braku uzupełniającego w zakresie przesłuchania świadka S., bowiem inicjatywa w tym zakresie leżała po stronie tego, kto z zeznań tych wywodził skutki prawne, zaś interpretacja zeznań świadka leży w granicach swobodnej oceny dowodów, co jest uprawnieniem Sądu orzekającego.

W prawidłowo ustalonym stanie faktycznym nie mógł również odnieść skutku podniesiony przez powoda zarzut naruszenia art. 564 k.c. przez jego niezastosowanie, bowiem apelujący nie wykazał w toku niniejszego postępowania swoich twierdzeń odnośnie podstępного zatajenia wad, czy też skutku w postaci zapewnienia sprzedawcy o braku wad. Abstrahując już nawet od tego, że twierdzenia te zostały podniesione dopiero na etapie postępowania apelacyjnego wskazać należy, że urządzenie posiadało stosowną specyfikację techniczną, a stwierdzone i zgłaszane przez pozwanego wady były usuwane przez pozwanego bez względu na przyczynę ich powstania. Ostatecznie pozwany po wezwaniu przez powoda w dniu 7.02.2012 dokonał wymiany kombajnu (...) na nowy egzemplarz tej samej maszyny, sprowadzając ją od fińskiego producenta. Bezspornym przy tym było to, że nowe urządzenie zawierało pewne modyfikacje techniczne (k. 37), co stanowiło odpowiedź na zastrzeżenia dotyczące jej wad konstrukcyjnych. Tym samym podjął działania mające na celu wprowadzenie usprawnień eliminujących wady urządzenia. Trudno w tym stanie rzeczy mówić o podstępnym działaniu pozwanego. Podkreślić trzeba, iż podstępne zatajenie wady, w rozumieniu wyżej wskazanego przepisu, to takie umyślne działanie sprzedawcy, które ma na celu utrudnianie wykrycia wady przez kupującego. Będzie to zatem ukrycie lub zamaskowanie wadliwości, a co najmniej sytuacja, w której sprzedawca, wiedząc o istnieniu wady, nie poinformował o niej kupującego (wyrok SN z 1 kwietnia 2003 r., II CKN 1382/00, LEX nr 78819). Przesłankę podstępnego zatajenia wady może też już stanowić sama wiedza sprzedawcy o istnieniu wady (orz. SN z 27 listopada 2003 r., I CK 267/02, niepubl.). Przeprowadzone natomiast w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało nawet tego, że urządzenie zawiera wady, które mogły obciążać pozwanego, tym bardziej, nie można było przypisać pozwanemu ich podstępnego zatajenia. W tych okolicznościach nie wystąpiła również druga ze wskazanych w treści art. 564 k.c. przyczyn dla, których zgłoszenie ujawnionej wady nie jest ograniczone terminem określonym w art. 563 §2 k.c. tj. zapewnieniem o braku wad w nowo dostarczonym urządzeniu. Po wymianie urządzenia, w okresie obowiązywania rękojmi, powód nie zgłaszał skutecznie pozwanemu wad, które uzasadniałyby odstąpienie od umowy. Nie sposób również stwierdzić na podstawie zaofiarowanych przez powoda dowodów, że urządzenie to nie mogło osiągnąć wydajności „wyliczeniowej” wskazanej przez producenta, z przyczyn mających swoje źródło w jego wadach, skoro powód reklamacji kierowanych do pozwanego nie wiązał z problemem z osiągnięciem konkretnej wydajności. Dołączony do pozwu dowód w postaci prywatnej opinii rzeczoznawcy, nie daje podstaw do wyprowadzenia takich twierdzeń, bowiem odnosi się ona do stanu urządzenia jaki istniał we wrześniu 2012r. W świetle treści art. 563 §2 k.c. w brzmieniu obowiązującym na chwilę zawierania umowy między stronami, przy sprzedaży między osobami prowadzącymi działalność gospodarczą utrata uprawnień z tytułu rękojmi następuje, jeżeli kupujący nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o dostrzeżonej wadzie, a w wypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później - jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej wykryciu. W świetle ustalonych okoliczności faktycznych po wymianie urządzenia na nowe, nie doszło do skutecznego zgłoszenia wad urządzenia, co skutkowało wygaśnięciem uprawnień. Pierwszym pismem, w którym powód sygnalizował wystąpienie wad urządzenia było pismo skierowane do banku, z wnioskiem o odstąpienie od umowy z powodu wady rzeczy (k. 38). Z treści tego pisma nie wynika by od dnia 7 lutego 2012r. powód zgłaszał pozwanemu występowanie wad, pomimo tego, że o ich wystąpieniu informuje finansującego. Taki stan rzeczy nie pozwala zaś przyjąć, że zostały spełnione przesłanki do wystąpienia z przedmiotowym roszczeniem, bowiem odstąpienie od umowy oparte na twierdzeniu o wystąpieniu wad nie było poparte niezwłocznym zawiadomieniem pozwanego. Z treści pisma jakie we wrześniu 2012r. finansujący skierował do pozwanego wynika, również, że po dostarczeniu nowego urządzenia do powoda kolejna awaria miała miejsce w czerwcu (k. 51). Wynika z tego, że wiedzę o wystąpieniu wady już w czerwcu posiadał zarówno finansujący jak i powód, jednak nie zawiadomili oni tym niezwłocznie pozwanego.

Niezależnie jednak od powyższego Sąd Apelacyjny stoi na odmiennym od tego jakie przyjął Sąd Okręgowy stanowisku odnośnie wygaśnięcia uprawnień z tytułu rękojmi, co wiązać należy z upływem roku od dnia wydania rzeczy powodowi.

Uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne wygasają bowiem po upływie roku, a gdy chodzi o wady budynku - po upływie lat trzech, licząc od dnia, kiedy rzecz została kupującemu wydana (art. 568 § 1 K.c.). Wśród przepisów o rękojmi brak jest przepisu analogicznego jak przy gwarancji, mówiącego o przedłużeniu okresu rękojmi w razie wymiany towaru na nowy. Jedynie zatem umową stron termin ten może zostać przedłużony ponad okres wynikający z uregulowania ustawowego. Stanowisko to znalazło potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. wyrok SN z dnia 5 sierpnia 2005r. II CK 28/05, OSNC 2006/6/107, Biul.SN 2005/11/14, M.Prawn. 2006/19/1054) oraz w doktrynie, gdzie wskazuje się wykonanie obowiązku przez sprzedawcę i dostarczenie kupującemu zamiast rzeczy wadliwej rzecz wolną od wad albo nie ma wpływu na bieg terminu, w jakim kupujący może dochodzić swoich uprawnień. Termin rękojmi nie biegnie na nowo od chwili dostarczenia rzeczy wolnej od wad lub zwrócenia rzeczy naprawionej, ponieważ zdarzenia te mieszczą się w obrębie tego samego stosunku prawnego, którego źródłem jest umowa sprzedaży. Podobne zastrzeżenie uczynić trzeba, jeżeli sprzedawca w ramach rękojmi wymienił część rzeczy. Zwrócić trzeba uwagę, że wśród przepisów o odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi nie ma odpowiednich przepisów, które regulują przedmiotowe zagadnienie przy odpowiedzialności gwaranta (art. 581 k.c.); zob. jednak M. Niedośpiał, Glosa do wyroku SA w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2003 r., I ACa 667/02, OSA 2006, z. 8, poz. 65. (zob. Z. Gawlik, Kodeks cywilny, Komentarz Tom III. Zobowiązania - część szczególna, LEX 2014).

Wobec powyższego zasadnie Sąd uznał, że nie było skuteczne odstąpienie od umowy, a co za tym idzie roszczenie o zwrot uiszczony kwoty, co skutkowało oddaleniem powództwa.

***Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda działając na podstawie art. 385 k.p.c.***

Konsekwencją oddalenia apelacji powoda jest obciążenie go kosztami postępowania apelacyjnego zgodnie z wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Obydwie strony w toku postępowania były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników w osobach radców prawnych i wносиły o zasądzenie kosztów postępowania. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego w osobie radcy prawnego w wysokości stawki minimalnej ustalił Sąd w oparciu o przepisy było rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, w tym §6 pkt. 6 w zw. z §12 ust. 1 pkt. 2.